

ରୋମ ଦର୍ଶନକୁ ସ୍ଥାପିତ କରେ - ସଂଖ୍ୟା ଚାରି

ପୁରୁଣା ବିବାଦଗୁଡ଼ିକର ପୁନରୁଦ୍ଧୀବନ: ଆଡଭେଣ୍ଟିଜ୍‌ରେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ବ୍ୟାଖ୍ୟାକୁ କେନ୍ଦ୍ର କରି ସଂଘର୍ଷ

Jeff Pippenger
2024-08-08

ଆମକୁ ପୂର୍ବରୁ ସଚେତନ କରାଯାଇଛି ଯେ ଶେଷ ଦିନଗୁଡ଼ିକରେ “ପୁରୁଣା ବିବାଦବିଷୟଗୁଡ଼ିକ” ପୁନର୍ଜୀବିତ କରାଯିବ ।

“ଇତିହାସ ଓ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ସତ୍ୟ ଓ ଭ୍ରାନ୍ତିର ମଧ୍ୟରେ ଦୀର୍ଘକାଳ ଧରି ଚାଲିଆସୁଥିବା ସଂଘର୍ଷକୁ ଚିତ୍ରିତ କରେ । ସେହି ସଂଘର୍ଷ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଚାଲିଛି । ଯେ ସବୁ କଥା ପୂର୍ବରୁ ଘଟିଛି, ସେଗୁଡ଼ିକ ପୁଣି ପୁଣି ଘଟିବ । ପୁରୁଣା ବିବାଦବିଷୟଗୁଡ଼ିକ ପୁନର୍ଜୀବିତ ହେବ, ଏବଂ ନୂତନ ତତ୍ତ୍ୱଗୁଡ଼ିକ ନିରନ୍ତର ଉଦ୍ଭବିତ ହୋଇଚାଲିବ ।” Selected Messages, book 2, 109.

ନିଶ୍ଚୟଭାବେ ସେହି ପୁରାତନ ବିବାଦଗୁଡ଼ିକ ଆଧୁନିକ ରୋମର ଭୂମିକାକୁ କ୍ଷୁଣ୍ଣ କରିବା ପାଇଁ ଏକ ଶୈତାନୀୟ ପ୍ରୟାସ ଥିଲା, କାରଣ ଶେଷଦିନର ପାପୀୟ ରୋମ ହିଁ ସେହି ଦର୍ଶନକୁ ସ୍ଥାପିତ କରେ । ଆଡଭେଣ୍ଟିଜମ୍‌ର ଇତିହାସରେ ଏହି ସତ୍ୟର କିଛି ଉଦାହରଣ ମିଳେ । ପ୍ରଥମଟି ହେଲା 1843ର ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ଚାର୍ଚ୍ଚରେ ଯେପରି ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି, ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟମାନଙ୍କ ଓ ମିଲେରାଇଟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ବିବାଦ । ପବିତ୍ର 1843ର ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ଚାର୍ଚ୍ଚରେ—ଯାହା “ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଦ୍ଦେଶିତ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ଯାହାକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରାଯିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ”—ଥିବା ଏକମାତ୍ର ସନ୍ଦର୍ଭ, ଯାହା ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟର କୌଣସି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ସତ୍ୟ ପ୍ରତି ସରାସରି ସନ୍ଦର୍ଭ ନ ଥିଲା, ସେହି ସମୟର ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟମାନଙ୍କ ସହିତ ମିଲେରାଇଟମାନଙ୍କ ବିବାଦର ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ ଥିଲା । ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟମାନେ ଦାନିଏଲ ଅଧ୍ୟାୟ ଏଗାର, ପଦ ଚଉଦର “ତୁମ ଲୋକମାନଙ୍କର ଲୁଚେରାମାନେ” ବୋଲି ଥିବା ଉଲ୍ଲେଖକୁ ଆଣ୍ଟିଓକସ୍ ଏପିଫାନିସ୍ ବୋଲି ଚିହ୍ନଟ କରିଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ମିଲେରାଇଟମାନେ ଜାଣୁଥିଲେ ଯେ ସେହିଟି ରୋମ ଥିଲା ।

“164 ଆଣ୍ଟିଓକସ୍ ଏପିଫାନିସ୍‌ଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ, ଯିଏ ନିଶ୍ଚୟରୂପେ ଅଧିପତିମାନଙ୍କର ଅଧିପତିଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଉଠି ଦାଁଡି ନଥିଲେ, କାରଣ ଅଧିପତିମାନଙ୍କର ଅଧିପତି ଜନ୍ମ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପୂର୍ବରୁ ସେ 164 ବର୍ଷ ଧରି ମୃତ ଥିଲେ ।” 1843 Pioneer Chart.

ତାହା ପରେ, ତାନିଏଲ ଅଧ୍ୟାୟ ଏଗାରରେ ଉଲ୍ଲେଖିତ “ଉତ୍ତରର ରାଜା”ଙ୍କ ସଠିକ ପରିଚୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଜେମ୍ସ୍ ହ୍ୱାଇଟ୍ ଓ ଉରିଆହ୍ ସ୍ମିଥଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ବିବାଦ ଉଦ୍ଭବିତ ହେଲା । ତାନିଏଲ ୧୧ର ଶେଷ ପଦ୍ୟଗୁଡ଼ିକରେ “ଉତ୍ତରର ରାଜା”ଙ୍କୁ ପାପୀୟ ରୋମ, ଅଥବା ଯୁଦ୍ଧଯାତ୍ରୀ ଆଧୁନିକ ରୋମ ବୋଲି କୁହେ, ଭାବେ ପରିଚିହ୍ନିତ କରିବାରେ ଜେମ୍ସ୍ ସଠିକ ଥିଲେ । ସ୍ମିଥଙ୍କ ମତ ଥିଲା ଯେ, ତାନିଏଲ ଅଧ୍ୟାୟ ଏଗାର, ପଦ୍ୟ ଛତ୍ତିଶର “ଉତ୍ତରର ରାଜା” ନାସ୍ତିକ ଫ୍ରାନ୍ସ ଥିଲା ।

“ପଦ ୩୨ । ଏବଂ ସେହି ରାଜା ନିଜ ଇଚ୍ଛାନୁସାରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବ; ସେ ନିଜକୁ ଉଚ୍ଚ କରିବ, ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦେବତାଠାରୁ ନିଜକୁ ବଡ଼ କରିବ, ଏବଂ ଦେବମାନଙ୍କର ଦେବତାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ କଥା କହିବ, ଏବଂ କ୍ରୋଧ ସମାପ୍ତ ହେଉଅ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମୃଦ୍ଧି ଲାଭ କରିବ; କାରଣ ଯାହା ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ହୋଇଛି, ତାହା ସଂପନ୍ନ ହେବ ।

“ଏଠାରେ ପରିଚିତ କରାଯାଇଥିବା ରାଜାଟି, ଶେଷରେ ଯାହା ଉଲ୍ଲେଖ ହୋଇଥିଲା—ଅର୍ଥାତ୍, ପାପୀୟ ଶକ୍ତି—ସେହି ଏକେଇ ଶକ୍ତିକୁ ସୂଚିତ କରିପାରେ ନାହିଁ; କାରଣ, ସେହି ଶକ୍ତିରେ ପ୍ରୟୋଗ କଲେ ଏହି ବିଶେଷ ନିର୍ଦ୍ଦେଶଗୁଡ଼ିକ ଖାଟିବ ନାହିଁ ।” Uriah Smith, Daniel and Revelation, 292.

ସ୍ମିଥ ନିଜର “ବ୍ୟ ଛିଗତ ବ୍ୟ ।ଖ୍ୟ ।” ସଂଯୋଜନ କରିଥିଲେ, ଯେତେବେଳେ ସେ କହିଥିଲେ, “ଏଠାରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ରାଜାଟି ଶେଷରେ ଉଲ୍ଲେଖ ହୋଇଥିବା ସେହି ଶକ୍ତିକୁ ସୂଚିତ କରିପାରିବ ନାହିଁ; ଅର୍ଥାତ୍, ପାପତାନ୍ତ୍ରିକ ଶକ୍ତି; କାରଣ ଏହାକୁ ସେହି ଶକ୍ତି ଉପରେ ପ୍ରୟୋଗ କଲେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ବିଶେଷତାଗୁଡ଼ିକ ଖାଟିବ ନାହିଁ ।” ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟ କେବେ ବିଫଳ ହୁଏ ନାହିଁ, ଏବଂ ଏହି ଅନୁଚ୍ଛେଦର ସ୍ୱଳ୍ପ ବ୍ୟାକରଣଗତ ଗଠନକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିବା ପାଇଁ ମାନବୀୟ ପ୍ରସ୍ତାବନାକୁ

ବ୍ୟ ବହାର କରିବା ବ୍ୟାକରଣଗତ ଭାବେ ଭୁଲ। ପଦଟି କହେ “ଏବଂ ସେହି ରାଜା,” ଯାହା ଏହି ଦାବି କରେ ଯେ ଏଠାରେ ଚିହ୍ନ ଚ ହୋଇଥିବା ରାଜା ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଅନୁକ୍ଷେପରେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଥିବା ସେହି ରାଜା ହିଁ। ଏକ ନୂତନ ରାଜାର କୌଣସି ପ୍ରମାଣ ନାହିଁ, ଏବଂ ସ୍ମୃତି ନିଜେ ସ୍ୱୀକାର କରନ୍ତୁ ଯେ “ଶେଷରେ ଉଲ୍ଲେଖ ହୋଇଥିବା ସେହି ଶକ୍ତି” ଥିଲା “ପାପତାଙ୍କୁ ଶକ୍ତି”। ସେ ନିଜ ପୁସ୍ତକରେ ମାନିକ୍ଷେପ ଯେ ଏକଚିରିଶ ପଦରୁ ପଞ୍ଚ ଚିରିଶ ପଦ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପାପତାଙ୍କୁ ଶକ୍ତି ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି, ଏବଂ ଛତ୍ର ଚିରିଶ ପଦରେ କୌଣସି ନୂତନ ରାଜାକୁ ଚିହ୍ନ ଚ କରୁଥିବା ବ୍ୟାକରଣଗତ ପ୍ରମାଣ ନଥିବା ସତ୍ତ୍ୱେ, ସେ କେବଳ ଏହି ଯୁକ୍ତି ଦେଇଥାନ୍ତୁ ଯେ ପଞ୍ଚ ଚିରିଶ ପଦ ପରବର୍ତ୍ତୀ ପଦଗୁଡ଼ିକ ପାପତାଙ୍କୁ ଶକ୍ତିର ଭବିଷ୍ୟତ୍ୱ ଶୀଘ୍ରମୂଳକ ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ ନାହିଁ। ତେଣୁ ସେ ପ୍ରମାଣ ସମ୍ପର୍କରେ ନିଜର ମତକୁ ତାହାରେ ସଂଯୋଜନ କରିଦେଇଛନ୍ତି।

ସ୍ଥିତ ଯେତେବେଳେ ଚାଳିଶତମ ପଦକୁ ଆଲୋଚନା କରନ୍ତି, ସେ ନିଜସ୍ୱ ବ୍ୟାଖ୍ୟା ଦ୍ୱାରା ଯେ ତ୍ରୁଟିପୂର୍ଣ୍ଣ ଭବିଷ୍ୟତ୍ୱାଶୀମୂଳକ ଆଧାର ଗଢ଼ି ଉଠାଇଛନ୍ତି, ତାହା ତାଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ ତ୍ରିମୁଖୀ ଯୁଦ୍ଧକୁ ଚିହ୍ନିତ କରିବାକୁ ବାଧ୍ୟ କରେ; ତାଙ୍କର ଅନୁମାନ ଅନୁସାରେ, ସେଠାରେ ଦକ୍ଷିଣର ରାଜାକୁ ମିଶର ବୋଲି ପରିଚିହ୍ନିତ କରାଯାଏ, ଯିଏ ସେହି ପଦରେ ପ୍ରାନ୍ତ ବିରୁଦ୍ଧରେ “ଧକ୍କା ଦେଇଥାଏ”, ଏବଂ ତୁର୍କୀକୁ ସେ ଉତ୍ତରର ରାଜା ବୋଲି ଚିହ୍ନିତ କରନ୍ତି, ଯିଏ ମଧ୍ୟ ପ୍ରାନ୍ତ ବିରୋଧରେ ଆସେ। ସେହି ଅତିରିକ୍ତ ମାନବୀୟ ବ୍ୟାଖ୍ୟା ଏମିତି ଗୋଟିଏ ଭବିଷ୍ୟତ୍ୱାଶୀମୂଳକ ଆଦର୍ଶ ଗଢ଼େ, ଯାହା ଦ୍ୱାରା ସ୍ଥିତ ଗୋଟିଏ ଆକ୍ଷରିକ ଆର୍ମାଗେଦୋନକୁ ପରିଚିହ୍ନିତ କରନ୍ତି, ଯେଉଁଠାରେ ତୁର୍କୀ ଯେରୁଶାଲେମକୁ ଅଗ୍ରସର ହୁଏ, ଏବଂ ମିଖାଏଲ ଉଠି ଦାଢ଼ିବା ସମୟରେ ଏହା ମାନବୀୟ ଅନୁଗ୍ରହ-ସୁଯୋଗର ଶେଷକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ। ଆତ୍ମଭେଦିତ୍ୱର ଇତିହାସରେ ଅନେକ ପୁସ୍ତକ ରଚିତ ହୋଇଛି, ଯେଉଁମାନେ ଏପରି ପ୍ରୟୋଗର ଭ୍ରାନ୍ତିକୁ ଠିକ ଭାବରେ ପରିଚିହ୍ନିତ କରିଛନ୍ତି।

ଉରିୟା ସ୍ଥିତ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ବ୍ୟାଖ୍ୟାର ଫଳାଫଳ ବିଷୟକୁ ଆଲୋଚନା କରିବା ଏହି ଲେଖାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନୁହେଁ; ବରଂ ସେ ଯେତେବେଳେ ନିଜ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ବ୍ୟାଖ୍ୟାକୁ ପ୍ରଚାର କରିବା ଆରମ୍ଭ କଲେ, ତାହାର ପରିଣାମସ୍ୱରୂପ ଯେ ବିବାଦ ଉଦ୍ଭବିତ ହେଲା, କେବଳ ତାହାକୁ ଚିହ୍ନିତ କରିବା ମାତ୍ର; କାରଣ ଯେତେବେଳେ ଜେମ୍ସ୍ ହାଇଡ଼ ତାଙ୍କର ଭ୍ରାନ୍ତିପୂର୍ଣ୍ଣ ମତକୁ ପ୍ରତିରୋଧ କଲେ, ସେତେବେଳେ ଏହା ଆତ୍ମଭେଦିତ୍ୱର ମଧ୍ୟରେ ଆଉ ଗୋଟିଏ ବିବାଦର ରେଖାରେ ପରିଣତ ହେଲା, ଯେଉଁଠାରେ ରୋମର ସଠିକ ପରିଚୟକୁ ଏକ ମିଥ୍ୟା ପ୍ରୟୋଗ ଦ୍ୱାରା ଆକ୍ରମଣ କରାଯାଇଥିଲା।

ଦାନିୟେଲଙ୍କ ପୁସ୍ତକରେ ଥିବା “ଦୈନିକ” ବିଷୟକ ଦୀର୍ଘସ୍ଥାୟୀ ବିବାଦଟି ମଧ୍ୟ ଥିଲା, ଯେତେବେଳେ ଲାଓଦିକିୟାନ୍ ଆତ୍ମଭେଦିତ୍ୱ ଧର୍ମତ୍ୟାଗୀ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟ ମତକୁ ଗ୍ରହଣ କଲା, ଯାହା ଅନୁସାରେ ଦାନିୟେଲଙ୍କ ପୁସ୍ତକର “ଦୈନିକ” କୁ ଶ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପବିତ୍ରସ୍ଥାନୀୟ ସେବାକାର୍ଯ୍ୟ ବୋଲି ପରିଚିତ କରାଯାଏ; ଏହା ସେହି ସ୍ଥାପିତ ମୌଳିକ ସତ୍ୟଙ୍କ ସହିତ ପ୍ରତିବିରୋଧୀ, ଯେ “ଦୈନିକ” ପୌତ୍ତଳିକ ରୋମର ଏକ ପ୍ରତୀକ ଥିଲା।

“ତାହାପରେ ମୁଁ ‘ନିତ୍ୟ’ (Daniel 8:12) ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଦେଖିଲି ଯେ ‘ବଳି’ ଶବ୍ଦଟି ମନୁଷ୍ୟର ଜ୍ଞାନଦ୍ୱାରା ଯୋଗ କରାଯାଇଛି, ଏବଂ ଏହା ପାଠ୍ୟର ଅଂଶ ନୁହେଁ; ଏବଂ ଯେମାନେ ବିଚାରଯୋଗ୍ୟ ଘୋଷଣା ଦେଇଥିଲେ, ପ୍ରଭୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଏହା ବିଷୟରେ ଠିକ୍ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣ ଦେଇଥିଲେ। 1844 ପୂର୍ବରୁ, ଯେତେବେଳେ ଐକ୍ୟ ଥିଲା, ପ୍ରାୟ ସମସ୍ତେ ‘ନିତ୍ୟ’ ବିଷୟରେ ଠିକ୍ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରେ ଏକମତ ଥିଲେ; କିନ୍ତୁ 1844 ପରଠାରୁ ହୋଇଆସୁଥିବା ଅସମ୍ଭାବନାରେ ଅନ୍ୟ ମତଗୁଡ଼ିକୁ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଛି, ଏବଂ ତାହାର ପଛୁଆରେ ଅନ୍ଧକାର ଓ ଅସମ୍ଭାବନା ଆସିଛି। 1844 ପରଠାରୁ ସମୟ କେବେବି ପରୀକ୍ଷା ରହିନାହିଁ, ଏବଂ ପୁନର୍ବାର କେବେବି ପରୀକ୍ଷା ହେବ ନାହିଁ।” Early Writings, 74.

ଶେଷକାଳରେ, ଅର୍ଥାତ୍ 1989 ମସିହାରେ, ଯେତେବେଳେ ଦାନିୟେଲ ଏଗାରର ଶେଷ ଛଅଟି ପଦ ଉଦ୍ଘୋଷିତ ହେଲା, ସେତେବେଳେ ଉତ୍ତରର ରାଜାଙ୍କୁ ପାପାଳ ରୋମ ବୋଲି ଚିହ୍ନିତ କରାଗଲା, ଯେପରିକି ପୂର୍ବରୁ ଜେମ୍ସ୍ ହାଇଡ଼ ଉରିଆ ସ୍ଥିତଙ୍କ ସହିତ ତାଙ୍କ ବିବାଦରେ ଚିହ୍ନିତ କରିଥିଲେ। ସ୍ଥିତଙ୍କ ଭ୍ରାନ୍ତିକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣତାରେ କରାଯାଇଥିବା ବେଳେ ହାଇଡ଼ “ପଞ୍ଚ ଉପରେ ପଞ୍ଚ” ପଦକୁ ପ୍ରୟୋଗ କରିଥିଲେ। ହାଇଡ଼ ଯୁକ୍ତି ଦେଇଥିଲେ ଯେ, ଯଦି ଦାନିୟେଲ ଦୁଇରେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ ଶେଷ ଶକ୍ତି, ଏବଂ ଦାନିୟେଲ ସାତରେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ ଶେଷ ଶକ୍ତି, ଏବଂ ଦାନିୟେଲ ଆଠରେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ ଶେଷ ଶକ୍ତି—ଏହି ସବୁ ଯଦି ରୋମ ହୋଇଥାଏ, ତେବେ ତିନୋଟି ସାକ୍ଷୀର ରେଖାଉପରେ ଦାନିୟେଲ ଏଗାରରେ ନିଜ ଶେଷକୁ ପ୍ରାପ୍ତ କରୁଥିବା ଶକ୍ତି ରୋମ ଅଟେ, ସ୍ଥିତଙ୍କ ଏହି ଦାବି ନୁହେଁ ଯେ ସେ ତୁର୍କୀ ଅଟେ।

୧୯୮୯ ମସିହାରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିବା ତୃତୀୟ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ଆନ୍ଦୋଳନ, ୨୦୦୧ ସେପ୍ଟେମ୍ବର ୧୧ ପରେ କିଛି ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ଯୋଏଲ ପ୍ରଥମ ଅଧ୍ୟାୟକୁ କେନ୍ଦ୍ର କରି ଉଦ୍ଧୃତ ଏକ ବିବାଦ ସହ ସମ୍ମୁଖୀନ ହେଲା । ପ୍ରଥମ ପାଞ୍ଚଟି ପଦରେ, ଦୁଇଜଣ ସାକ୍ଷୀ—ପ୍ରଥମେ ପିଢ଼ିପିଢ଼ିର, ପରେ ପୋକମାକଡ଼ମାନଙ୍କର—ରୋମ ଦ୍ୱାରା ଆଡ଼ଭେଣ୍ଟିକ୍ସ ଉପରେ ଆଣାଯାଇଥିବା ଏକ କ୍ରମୋନ୍ମତିଶୀଳ ବିନାଶକୁ ଚିହ୍ନିତ କରନ୍ତି । ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀରେ “ମତାଲାମାନେ,” ଇସାୟାଙ୍କ ଅନୁସାରେ, “ଯେମାନେ ଯିରୁଶାଲେମରେ ଶାସନ କରୁଥିବା ଉପହାସକାରୀ ଲୋକମାନେ” ସେମାନେ । ସେମାନେ ଚତୁର୍ଥ ଏବଂ ଅନ୍ତିମ ପିଢ଼ିରେ ଜାଗ୍ରତ ହୁଅନ୍ତି । ଏହି କ୍ରମୋନ୍ମତିଶୀଳ ବିନାଶଟି ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ବିନାଶ, କାରଣ ଏହା ଅନ୍ତିମ ଦିନମାନଙ୍କର ଯିରୁଶାଲେମକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କରୁଛି, ଏବଂ ୧୮୭୩ ମସିହାର ବିଦ୍ରୋହରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ଲାଓଦିକାୟ ସେଭେକ୍ସ-ଡେ ଆଡ଼ଭେଣ୍ଟିକ୍ସମାନେ କ୍ରମେ ରୋମର ଶିକ୍ଷାମତମାନଙ୍କୁ ଆତ୍ମସାତ କରିଆସିଲେ ।

ପେଥୁଏଲଙ୍କ ପୁତ୍ର ଯୋଏଲଙ୍କ ପାଖକୁ ଯେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଆସିଲା । ହେ ବୃଦ୍ଧମାନେ, ଏହା ଶୁଣ; ଏବଂ ହେ ଦେଶର ସମସ୍ତ ବାସିନ୍ଦାମାନେ, କର୍ଣ୍ଣପାତ କର । ଏପରି କଥା କେବେ ତୁମମାନଙ୍କ ଦିନରେ, କିମ୍ବା ତୁମମାନଙ୍କ ପିତୃପୁରୁଷମାନଙ୍କ ଦିନରେ ଘଟିଥିଲା କି? ଏହା ବିଷୟରେ ତୁମମାନଙ୍କ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ କୁହ; ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କ ସନ୍ତାନମାନେ ତାଙ୍କର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ କୁହନ୍ତୁ, ଏବଂ ତାଙ୍କର ସନ୍ତାନମାନେ ଆଉ ଏକ ପିଢ଼ିକୁ କୁହନ୍ତୁ । ପଙ୍ଗପାଳର ପ୍ରଥମ ଦଳ ଯାହା ଛାଡ଼ିଗଲା, ତାହା ଚିଡ଼ି ଖାଇଦେଲା; ଏବଂ ଚିଡ଼ି ଯାହା ଛାଡ଼ିଗଲା, ତାହା ଭକ୍ଷକ କୀଟ ଖାଇଦେଲା; ଏବଂ ଭକ୍ଷକ କୀଟ ଯାହା ଛାଡ଼ିଗଲା, ତାହା ଶୁକକୀଟ ଖାଇଦେଲା । ହେ ମଦ୍ୟପମାନେ, ଜାଗ୍ରତ ହୁଅ ଓ କାନ୍ଦ; ଏବଂ ହେ ସୁରାପାନକାରୀ ସମସ୍ତେ, ବିଳାପ କର, କାରଣ ନୂତନ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ତୁମମାନଙ୍କ ମୁଖରୁ ବିଚ୍ଛିନ୍ନ ହୋଇଯାଇଛି । ଯୋଏଲ ୧:୧-୫ ।

ଦ୍ରୁୟର୍ଜ ସହରର ମହାନ ଅଜ୍ଞାନିକାଗୁଡ଼ିକ ଧ୍ୱଂସ ହେବା ପରେ, ଏହା ବୁଝାଗଲା ଯେ ସେତେବେଳେ ଶେଷ ବର୍ଷା “ଈଟିବା” ଆରମ୍ଭ କଲା, ଏବଂ ହବକ୍‌କୂକ ଅଧ୍ୟାୟ ଦୁଇର ସେହି ବିବାଦ—ଯାହା ମିଲେରାଇଟ ଇତିହାସରେ ପୂରଣ ହୋଇଥିଲା—ପୁନର୍ବାର ଚାଲୁ ହେଲା । ସେହି ବିବାଦ ସଠିକ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ପଦ୍ଧତିଶାସ୍ତ୍ର ବିଷୟରେ ଥିଲା ।

ମୁଁ ମୋର ପହାରା ସ୍ଥାନରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହେବି, ଏବଂ ଦୁର୍ଗଶିଖର ଉପରେ ନିଜକୁ ସ୍ଥାପିତ କରିବି; ସେ ମୋତେ କ’ଣ କହିବେ, ଏବଂ ମୁଁ ତାଡ଼ିତ ହେଲେ କ’ଣ ଉତ୍ତର ଦେବି, ତାହା ଦେଖିବା ପାଇଁ ମୁଁ ନିରୀକ୍ଷଣ କରିବି । ଏବଂ ଯେହୋବା ମୋତେ ଉତ୍ତର ଦେଇ କହିଲେ, ଦର୍ଶନଟି ଲେଖ, ଏବଂ ତାହାକୁ ପଠିଆମାନଙ୍କ ଉପରେ ସ୍ପଷ୍ଟଭାବେ ଲେଖ, ଯେପରିକି ଯିଏ ତାହା ପଢ଼େ ସେ ଦୌଡ଼ିପାରେ । କାରଣ ଏହି ଦର୍ଶନ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସମୟ ପାଇଁ ଅଛି; କିନ୍ତୁ ଶେଷକାଳରେ ତାହା କହିବ, ଏବଂ ମିଥ୍ୟା ହେବ ନାହିଁ; ଯଦିଓ ତାହା ବିଳମ୍ବ ହୁଏ, ତଥାପି ତାହା ପାଇଁ ଅପେକ୍ଷା କର; କାରଣ ତାହା ନିଶ୍ଚୟ ଆସିବ, ତାହା ବିଳମ୍ବ କରିବ ନାହିଁ । ଦେଖ, ଯାହାର ପ୍ରାଣ ଗର୍ବରେ ଫୁଲିଉଠିଛି, ସେ ତାହାର ଭିତରେ ସରଳ ନୁହେଁ; କିନ୍ତୁ ଧର୍ମୀ ନିଜ ବିଶ୍ୱାସଦ୍ୱାରା ବଞ୍ଚିବ । ହଁ, ଆହୁରି, ସେ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସଦ୍ୱାରା ଅପରାଧ କରେ ବୋଲି, ସେ ଜଣେ ଗର୍ବୀତ ମଣିଷ; ସେ ଘରେ ରୁହେ ନାହିଁ; ସେ ପାତାଳ ପରି ନିଜ ଲୋଭକୁ ବିସ୍ତାର କରେ, ଏବଂ ମଦ୍ୟ ପରି ଅଛି, ଏବଂ ସକ୍ରଷ୍ଟ ହୋଇପାରେ ନାହିଁ; କିନ୍ତୁ ସେ ସମସ୍ତ ଜାତିମାନଙ୍କୁ ନିଜ ପାଖକୁ ସଂଗ୍ରହ କରେ, ଏବଂ ସମସ୍ତ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ନିଜ ପାଇଁ ଏକତ୍ର କରେ । ହବକ୍‌କୂକ 2:1-5.

ହବକ୍‌କୂକ ଦୁଇର ପରୀକ୍ଷା ଏକ ଶତ ରୁଆଲିଶ ହଜାରଙ୍କ ଆନ୍ଦୋଳନର ପରୀକ୍ଷାକୁ ପୂର୍ବରୂପରେ ଦର୍ଶାଇଥିଲା, ଯାହା ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ଅଧ୍ୟାୟ ଅଠାରର ପ୍ରବଳ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତ 11 ସେପ୍ଟେମ୍ବର 2001 ରେ ଅବତରଣ କରିଥିବାବେଳେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା । ତାହାପରେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ବିବାଦ ଆରମ୍ଭ ହେଲା, ଯେମାନେ 1843 ପାଇଓନିୟର ଚାର୍ଟରେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଥିବା ଆଡ଼ଭେଣ୍ଟିକ୍ସର ଭିତ୍ତିମୂଳ ଉପରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ଥିଲେ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଯେମାନେ ହବକ୍‌କୂକରେ “ଦ୍ରାକ୍ଷାମଦ ଦ୍ୱାରା” ଅତିକ୍ରମ କରନ୍ତି ଏବଂ ଯେମାନେ ଯୋଏଲର “ମଦ୍ୟପ” ଥିଲେ, ଯେମାନେ ପରେ “ଜାଗିଉଠିଲେ,” କେବଳ ଏହି ଦେଖିବା ପାଇଁ ଯେ “ନୂତନ ଦ୍ରାକ୍ଷାମଦ” ସେମାନଙ୍କ “ମୁଖ”ରୁ କାଟିଦିଆଯାଇଥିଲା ।

ପ୍ରଥମ ପଦରେ ଥିବା ହିବ୍‌ରୁ ଶବ୍ଦ “reproved” ର ଅର୍ଥ “ବାଦ କରିଥିଲେ” ଅଟେ । ମିଲରାଇଟ ପ୍ରଥମ ହରୀମାନଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଥିବା ସେହି ବାଦ 1843 ମସିହାର ପ୍ରଥମ ଚାର୍ଟରେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ ହୋଇଥିଲା, ଯାହା ଏହି ପଦଗୁଡ଼ିକର ପୂରଣରେ 1842 ମସିହାର ମଇ ମାସରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇଥିଲା । ଯେଉଁ ଏକ ଶ୍ରେଣୀ ନିଜ ବିଶ୍ୱାସ ଦ୍ୱାରା ଜୀବନଯାପନ କରୁଥିଲେ, ସେମାନେ ସେହି ସମୟର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ ଶାସନ ଦ୍ୱାରା ସତ୍ୟ ର ବାଣୀ ବିଷୟରେ ଅନ୍ୟ ଏକ ଶ୍ରେଣୀ ସହିତ ବିବାଦରେ ଥିଲେ, ଯେଉଁମାନେ ମଦ ଦ୍ୱାରା ଅତିକ୍ରମ କରୁଥିଲେ । ସେମାନେ ହେଲେ ଯୋଏଲଙ୍କ ର

ମଦ୍ୟ ପମାନେ, ଯେମାନେ ଜାଗି ଦେଖନ୍ତି ଯେ ମଦ—ଯାହା ଶିକ୍ଷା ଓ ପ୍ରତୀକ—ସେମାନଙ୍କର ମୁଖରୁ କାଟି ଦିଆଯାଇଛି। ସେମାନେ ହେଲେ ଯିଶାୟାଙ୍କର ଲଫ୍ଟ। ଏମାନେ ମଦ୍ୟ ପମାନେ, ଯେମାନେ ଯିଶୁଖାଲେମରେ ଉପରେ ଶାସନ କରନ୍ତି ଏବଂ ମୁଦ୍ରା ଲାଗିତ ପୁସ୍ତକକୁ ବୁଝିବାକୁ ଅସମର୍ଥ।

ଅହଙ୍କାରର ମୁକୁଟକୁ, ଏଫ୍ରାଇମର ମଦ୍ୟପମାନଙ୍କୁ ଧୁକି, ଯାହାଙ୍କର ଗୌରବମୟ ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ଏକ କ୍ଷୟିଷ୍ଣୁ ପୁଷ୍ପ ସଦୃଶ, ଯେମାନେ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସରେ ପରାଜିତ ହୋଇଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କର ସୁଫଳ ଉପତ୍ୟକାମାନଙ୍କର ଶିରୋଭାଗରେ ଅଛନ୍ତି! ଦେଖ, ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପାଖରେ ଜଣେ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଓ ପରାକ୍ରମୀ ଅଛନ୍ତି, ଯିଏ ଶିଳାବର୍ଷାର ଘୋର ଝଡ଼ ଓ ବିନାଶକାରୀ ଝଞ୍ଜା ପରି, ପ୍ରବଳ ଜଳପ୍ଲବନର ଉତ୍ପାନିଆ ବନ୍ୟା ପରି, ନିଜ ହସ୍ତଦ୍ୱାରା ତୁମକୁ ନିକ୍ଷେପ କରିଦେବେ। ଅହଙ୍କାରର ମୁକୁଟ, ଏଫ୍ରାଇମର ମଦ୍ୟପମାନେ, ପାଦତଳେ ଦଳିତ ହେବେ.... ଅମ୍ଳରୁହ, ଏବଂ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଚକିତ ହୁଅ; ଉଚ୍ଚ ସ୍ତରରେ କାନ୍ଦ, ହଁ, କାନ୍ଦ: ସେମାନେ ମଦ୍ୟପ, କିନ୍ତୁ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସରେ ନୁହେଁ; ସେମାନେ ଚଳମଳ କରନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ମଦ୍ୟପାନୀୟରେ ନୁହେଁ.... ଏହେତୁ, ଯେଉଁଠି ଖାଲେମରେ ଥିବା ଏହି ଜନତାକୁ ଶାସନ କରୁଥିବା ହେଉ ପହାସକାରୀ ଲୋକମାନେ, ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଶୁଣ। କାରଣ ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମମାନଙ୍କ ଉପରେ ଗଭୀର ନିନ୍ଦାର ଆତ୍ମା ଭାଳିଦେଇଛନ୍ତି, ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ବନ୍ଦ କରିଦେଇଛନ୍ତି: ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱକ୍ତାମାନେ ଓ ତୁମମାନଙ୍କର ଶାସକମାନେ, ଦର୍ଶକମାନଙ୍କୁ ସେ ଆଛାଦିତ କରିଦେଇଛନ୍ତି। ଏବଂ ସମସ୍ତ ଦର୍ଶନ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ମୋହର ଲାଗିଥିବା ଗୋଟିଏ ପୁସ୍ତକର କଥା ପରି ହୋଇଯାଇଛି, ଯାହାକୁ ଲୋକମାନେ ଜଣେ ଶିକ୍ଷିତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ହାତରେ ଦେଇ କହନ୍ତି, “ଦୟାକରି ଏହା ପଢ଼ନ୍ତୁ”; ଏବଂ ସେ କହେ, “ମୁଁ ପାରିବି ନାହିଁ; କାରଣ ଏହା ମୋହରବନ୍ଦ ଅଟେ”; ପୁନର୍ବାର ସେହି ପୁସ୍ତକ ଅଶିକ୍ଷିତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇ କୁହାଯାଏ, “ଦୟାକରି ଏହା ପଢ଼ନ୍ତୁ”; ଏବଂ ସେ କହେ, “ମୁଁ ଶିକ୍ଷିତ ନୁହେଁ।” ଯିଶାୟା 28:1-3, 14; 29:9-12.

ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୟ ବଚନ ଅନୁସାରେ ବିଶ୍ୱାସରେ ଚାଲୁଥିବାମାନଙ୍କ ଓ ଏଫ୍ରାଇମର ମଦ୍ୟପମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ହବକକୁକର ଡର୍କକୁ ଯିଶାୟାଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟରେ ସଠିକ୍ ପଦ୍ଧତି ବନାମ ତୁଲୁ ପଦ୍ଧତି ବିଷୟକ ଡର୍କ ଭାବେ ସ୍ପଷ୍ଟରୂପେ ଚିହ୍ନିତ କରାଯାଇଛି; କାରଣ ଯିଶାୟା ଚିହ୍ନିତ କରନ୍ତି ଯେ “ପଞ୍ଜି ଉପରେ ପଞ୍ଜି” ବୋଲିଥିବା ସେହି ପଦ୍ଧତି ହିଁ ମଦ୍ୟପମାନଙ୍କୁ ଠୋକର ଖୁଆଇ ମୁଦ୍ରା ଏକ ଚୁକ୍ତିରେ ପ୍ରବେଶ କରାଏ।

କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ଦ୍ୱାରା ଭ୍ରାନ୍ତ ହୋଇଛନ୍ତି, ଏବଂ ମଦ୍ୟପାନ ଦ୍ୱାରା ପଥଭ୍ରଷ୍ଟ ହୋଇଛନ୍ତି; ଯାଜକ ଓ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱକ୍ତା ମଦ୍ୟପାନ ଦ୍ୱାରା ଭ୍ରାନ୍ତ ହୋଇଛନ୍ତି, ସେମାନେ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସରେ ଗ୍ରାସିତ ହୋଇଛନ୍ତି, ସେମାନେ ମଦ୍ୟପାନ ଦ୍ୱାରା ପଥଭ୍ରଷ୍ଟ ହୋଇଛନ୍ତି; ସେମାନେ ଦର୍ଶନରେ ଭ୍ରମ କରନ୍ତି, ସେମାନେ ବିଚାରରେ ଠୋକର ଖାନ୍ତି। କାରଣ ସମସ୍ତ ମେଜ ବାନ୍ତି ଓ ଅଶୁଚିତାରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ, ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏକୋଟି ସ୍ଥାନ ମଧ୍ୟ ଶୁଚି ନାହିଁ। ସେ କାହାକୁ ଜ୍ଞାନ ଶିଖାଇବେ? ଏବଂ କାହାକୁ ସେ ଶିକ୍ଷା ଦୁଝାଇବେ? ଯେମାନେ ଦୁଧରୁ ବିୟୋଜିତ, ଏବଂ ସ୍ତନପାନରୁ ହଟାଯାଇଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ କି? କାରଣ ଆଜ୍ଞା ଉପରେ ଆଜ୍ଞା, ଆଜ୍ଞା ଉପରେ ଆଜ୍ଞା; ପଞ୍ଜି ଉପରେ ପଞ୍ଜି, ପଞ୍ଜି ଉପରେ ପଞ୍ଜି; ଏଠାରେ ଅନ୍ଧ, ଏବଂ ସେଠାରେ ଅନ୍ଧ। କାରଣ ସେ ତତଳା ଓଠ ଓ ଅନ୍ୟ ଭାଷା ଦ୍ୱାରା ଏହି ଜନତାଙ୍କ ସହ କଥା କହିବେ। ଯାହାକୁ ସେ କହିଥିଲେ, ଏହାହିଁ ସେହି ବିଶ୍ୱାସ, ଯାହା ଦ୍ୱାରା ତୁମେ କ୍ଲାନ୍ତମାନଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସ ଦେଇପାରିବ; ଏବଂ ଏହାହିଁ ସେହି ସତେଜତା; ତଥାପି ସେମାନେ ଶୁଣିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କଲେ ନାହିଁ। କିନ୍ତୁ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାକ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଆଜ୍ଞା ଉପରେ ଆଜ୍ଞା, ଆଜ୍ଞା ଉପରେ ଆଜ୍ଞା; ପଞ୍ଜି ଉପରେ ପଞ୍ଜି, ପଞ୍ଜି ଉପରେ ପଞ୍ଜି; ଏଠାରେ ଅନ୍ଧ, ଏବଂ ସେଠାରେ ଅନ୍ଧ; ଯେପରି ସେମାନେ ଯାଇ, ପଛକୁ ପଡ଼ିଯାଆନ୍ତୁ, ଭଙ୍ଗିଯାଆନ୍ତୁ, ଫାନ୍ଦରେ ପଡ଼ନ୍ତୁ, ଏବଂ ଧରା ପଡ଼ନ୍ତୁ। ଅତଏବ, ହେ ଉପହାସକାରୀ ଲୋକମାନେ, ତୁମେମାନେ, ଯେମାନେ ଯିଶୁଖାଲେମରେ ଥିବା ଏହି ଜନତାକୁ ଶାସନ କରୁଛ, ପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଶୁଣ। କାରଣ ତୁମେ କହିଛ, ଆମେ ମୁଦ୍ରା ସହ ଏକ ଚୁକ୍ତି କରିଛୁ, ଏବଂ ପାତାଳ ସହ ଆମରୁ ଏକ ସମ୍ପର୍କ ହୋଇଛି; ଯେତେବେଳେ ପ୍ରବଳ ପ୍ରହାର ବହିଯିବ, ସେତେବେଳେ ତାହା ଆମ ପାଖକୁ ଆସିବ ନାହିଁ; କାରଣ ଆମେ ମିଥ୍ୟାକୁ ଆମର ଆଶ୍ରୟ କରିଛୁ, ଏବଂ ଅସତ୍ୟର ତଳେ ଆମେ ନିଜମାନଙ୍କୁ ଲୁଚାଇଛୁ। ଯିଶାୟା 28:7-15।

ତା'ପରେ ଯିଶାୟା ଚିହ୍ନିତ କରନ୍ତି ଯେ, ହବକକୁକଙ୍କ ବିବାଦରେ ଭଗବାନ କ'ଣ ସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ, ଯାହା ମତାଳମାନଙ୍କ ଉପରେ ନ୍ୟାୟଦଣ୍ଡ ଆଣିବ; ଏବଂ ସେହିଥିଲା ଭିତ୍ତିପୁସ୍ତକ, ଲେବୀୟ ପୁସ୍ତକ ଛବିଶର “ସାତଧର”, ଯାହା ପ୍ରଥମ ସମୟ-ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ ଥିଲା, ଯାହାକୁ ଗଦିଏଲ ଏବଂ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତମାନେ ଭଲଲିୟମ୍ ମିଲରଙ୍କୁ ବୁଝିବାକୁ ପରିଚାଳିତ କରିଥିଲେ।

ଏହି କାରଣେ ପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱର ଏପରି କହନ୍ତି, ଦେଖ, ମୁଁ ସିଓନରେ ଭିତ୍ତି ପାଇଁ ଗୋଟିଏ ପାଥର ରଖୁଛି—ଏକ ପରୀକ୍ଷିତ ପାଥର, ଏକ ମୂଲ୍ୟବାନ କୋଣପାଥର, ଏକ ନିଶ୍ଚିତ ଭିତ୍ତି; ଯେ ବିଶ୍ୱାସ କରେ ସେ ଢରାହୁଡ଼ା କରିବ ନାହିଁ। ମୁଁ ବିଚାରକୁ ମାପରେଖା ଭାବେ ଓ ଧର୍ମିକତାକୁ ଓଳମାପ ଭାବେ ସ୍ଥାପନ କରିବି; ଏବଂ ଶିଳାବୃଷ୍ଟି ମିଥ୍ୟାର ଆଶ୍ରୟକୁ ବୁଝାଇ ଦେବ, ଓ ଜଳରାଶି ଲୁଚିବା ସ୍ଥାନକୁ ଭାସାଇ ଦେବ। ଏବଂ ମୃତ୍ୟୁ ସହିତ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଚୁକ୍ତି ବାତିଲ ହେବ, ଓ ପାତାଳ ସହିତ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସମ୍ପତ୍ତି ସ୍ଥିର ରହିବ ନାହିଁ; ଯେତେବେଳେ ଉପଚାରିଯାଉଥିବା ପ୍ରହାର ମଧ୍ୟରୁ ଅତିକ୍ରମ କରିଯିବ, ସେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭେ ତାହାଦ୍ୱାରା ପଦଦଳିତ ହେବ। ଯିଶାୟ 28:16-18।

ପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପୁଣିଥରେ ପୁରୁଣା ପଥମାନଙ୍କୁ ଫେରାଇ ନେବା ପରେ ଅଳ୍ପ ସମୟ ମଧ୍ୟରେ, ୧୧ ସେପ୍ଟେମ୍ବର ୨୦୦୧ ଠାରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ଆନ୍ଦୋଳନରେ ଅଂଶଗ୍ରହଣ କରୁଥିବା ଗୋଟିଏ ଦଳ ଏହା ନିର୍ଣ୍ଣୟ କଲେ ଯେ ଯୋଏଲଙ୍କ ଚାରିଟି ପୋକ ତୃତୀୟ ହାୟର ଇସ୍ଲାମକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ଯେତେବେଳେ “ପକ୍ତି ଉପରେ ପକ୍ତି” ଏହି ପ୍ରକ୍ରିୟା ଶେଷ ପିଢ଼ୀରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଖୋଲାଯାଇଥିଲା, ତେବେ ଗୋଟିଏ ମୁଖ୍ୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀସମନ୍ୱୟ ନିୟମକୁ ଚିହ୍ନଟ କରାଯାଇଥିଲା। ସେହି ନିୟମ ହେଉଛି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ତ୍ରିବିଧ ପ୍ରୟୋଗ, ଏବଂ ଯେହି ଦଳ ଏହା ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିଥିଲେ ଯେ ଯୋଏଲଙ୍କ ଚାରି ପିଢ଼ୀ ତୃତୀୟ ହାୟର ଇସ୍ଲାମକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ସେମାନେ ତାଙ୍କର ଭୁଲ ପ୍ରୟୋଗକୁ ସମର୍ଥନ କରିବା ପାଇଁ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ତ୍ରିବିଧ ପ୍ରୟୋଗର ନିୟମକୁ ଭୁଲଭାବେ ପ୍ରୟୋଗ କରିଥିଲେ।

ତାପରେ 2014 ସମୟଖଣ୍ଡରେ, Great Britain ଏବଂ Australia ରୁ ଆସିଥିବା ସମଲିଙ୍ଗୀ “woke” ଏଜେଣ୍ଡା ସହିତ ଶୟତାନଙ୍କୁ ଏହି ଆନ୍ଦୋଳନରେ ପ୍ରବେଶ କରିବାକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଗଲା, ଯେଉଁଠି ତାହାର ଆକ୍ରମଣକୁ Daniel ଅଧ୍ୟାୟ 11, ପଦ 1 ରୁ 15 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତରେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ ଇତିହାସର ଏକ ମିଥ୍ୟା ବ୍ୟାଖ୍ୟା ଉପରେ ଆଧାର କରିଥିଲା। ଏହି ଆନ୍ଦୋଳନରେ ଅନୁପ୍ରବେଶ କରି ଆକ୍ରମଣ କରିଥିବା ସମଲିଙ୍ଗୀପନ-ସମର୍ଥକ ନେତାମାନେ ଶେଷରେ ଏହି ଦାବି କଲେ ଯେ Adventism କୁ Rome ର ପୋପଙ୍କୁ କ୍ଷମା ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବା ଆବଶ୍ୟକ, କାରଣ କଥିତଭାବେ ସେ Rome ର ପୋପ, ଅର୍ଥାତ୍ ଖ୍ରୀଷ୍ଟବିରୋଧୀ, ବିରୁଦ୍ଧରେ ମିଥ୍ୟା ଅଭିଯୋଗ କରିଥିଲା। ଏହି ଆକ୍ରମଣର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଥିଲା ଏହି ଆନ୍ଦୋଳନକୁ ବଧ କରିବା, ଏବଂ ପ୍ରଧାନତଃ ସେହି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଅଂଶରେ (Daniel 11:1-15), ଯେଉଁଠାରେ “ତୁମ୍ଭ ଲୋକମାନଙ୍କର ଲୁଚେରାମାନେ” ଚିହ୍ନଟ ହୋଇଛନ୍ତି, ସେଠାରେ ଭ୍ରାନ୍ତି ସୃଷ୍ଟି କରିବା।

ଏହି ସମସ୍ତ ବିବାଦ ସାତାନ୍ତକ ପକ୍ଷରୁ ପାପାସୀୟ ରୋମର ପ୍ରତୀକକୁ ଗୋଲମାଲ କରିବାର ଏକ ପ୍ରୟାସ ଥିଲା। ଯିଏ କେବେ ବଞ୍ଚିଥିଲେ ସେହି ସର୍ବାଧିକ ଜ୍ଞାନୀ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କ କଥାନ୍ତୁସାରେ, ସୂର୍ଯ୍ୟତଳରେ କିଛି ନୂତନ ନାହିଁ। ଆଜି ପୁନର୍ବାର ଏହି ବିବାଦ ରୋମର ପରିଚୟ ଉପରେ ଆଧାରିତ, ଯାହାକି “ତୁମ ଲୋକଙ୍କର ଲୁଚେରାମାନେ” ବୋଲି ପ୍ରତୀକାକୃତ କରାଯାଇଛି। ଏହି ନୂତନ ଏବଂ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ବ୍ୟାଖ୍ୟା ଦାବି କରେ ଯେ “ତୁମ ଲୋକଙ୍କର ଲୁଚେରାମାନେ” ହେଉଛି ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ର; ଏବଂ ଏପରି କରି ସେମାନେ ସ୍ୱଷ୍ଟତଃ ଅବଗତ ହୁଅନ୍ତି ଯେ ଏହା ମିଲେରୀୟମାନେ ଓ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ସେହି ପ୍ରଥମ ବିବାଦର ସହିତ ହୁବହୁ ଏକେଇ ବିବାଦ, ଏବଂ ଷୋଳଶ ଶତାବ୍ଦୀର ଲେଖକ John Heywoodଙ୍କ ନାମ ସହିତ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ସେହି ପୁରୁଣା କଥାଟି ମଧ୍ୟ ଏହାକୁ ସ୍ମରଣ କରାଏ, ଯାହା କହେ, “There are none so blind as those who will not see.” ତାଙ୍କ ଏହି ଭକ୍ତିର ଆଉ ଗୋଟିଏ ରୂପ ହେଉଛି, “None so deaf as those who will not hear.” ଅଧିକାଂଶ ସମ୍ଭବତଃ ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ ଯେ ଏହି ଭକ୍ତି Heywoodଙ୍କୁ ଅର୍ପିତ, ନାହିଁଲେ ସେମାନେ ଏହା ମଧ୍ୟ ବୁଝନ୍ତି ନାହିଁ ଯେ Heywoodଙ୍କ ଏହି ଭକ୍ତି ବାଇବେଲର ଯେରେମିୟା, ଯିଶାୟ ଆଦି ଅଂଶରେ ମିଳୁଥିବା ଶାସ୍ତ୍ରବାଣୀରୁ ଉଦ୍ଭବ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ନୂତନ ନିୟମରେ ଯୀଶୁଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉଦ୍ଧୃତ ହୋଇଥିଲା।

ହେ ମୂର୍ଖ ଓ ଅବୁଦ୍ଧି ଲୋକମାନେ, ଏବେ ଏହା ଶୁଣ; ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଚକ୍ଷୁ ଅଛି, କିନ୍ତୁ ଦେଖୁନାହାଁ; କର୍ଣ୍ଣ ଅଛି, କିନ୍ତୁ ଶୁଣୁନାହାଁ। ଯିରିମିୟା 5:21।

ଦାନିଏଲଙ୍କ “ଦୁଷ୍ଟ” ଏବଂ ମାଥୁରାଙ୍କ “ମୂର୍ଖ କୁମାରୀମାନେ” ହିଁ “ଜ୍ଞାନର ବୃଦ୍ଧି”କୁ ବୁଝି ପାରନ୍ତୁ ନାହିଁ। 1989 ମସିହାରେ ଘଟିଥିବା ଜ୍ଞାନର ବୃଦ୍ଧିର ପ୍ରାୟ ମୁଖ୍ୟ ଅର୍ଥ ଥିଲା ଏହାର ସ୍ୱୀକୃତି ଯେ, ଦାନିଏଲ ଅଧିକାଂଶ ଏଗାରର ଶେଷ ଛଅଟି ପଦ ପୋପତନ୍ତ୍ରର, କିମ୍ବା ମୁଁ ଯାହାକୁ “ଆଧୁନିକ ରୋମ” ବୋଲି ଅଭିହିତ କରିଥିଲି, ତାହାର ଅକ୍ରମ ଉଦୟ ଓ ପତନକୁ ଚିହ୍ନଟ କରେ। ସେହି ପଦଗୁଡ଼ିକ ଯୁକ୍ତ ରାଷ୍ଟ୍ରକୁ ଚିହ୍ନଟ କରେ, କିନ୍ତୁ କେବଳ ପୋପତନ୍ତ୍ର ଯୁକ୍ତ ସହିତ ଯୁକ୍ତ ରାଷ୍ଟ୍ରର ସମ୍ପର୍କ କିମ୍ବା ମାତ୍ର। “ଦୁଷ୍ଟ” ଏବଂ “ମୂର୍ଖ”ମାନେ “ଜ୍ଞାନୀ”ମାନଙ୍କ ସହ ବିପରୀତ ଭାବରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ହୋଇଛନ୍ତି, ଏବଂ ଅକ୍ରମ ଦିନର ଜ୍ଞାନୀମାନେ 1989 ମସିହାର ଜ୍ଞାନର ବୃଦ୍ଧି ବିଷୟରେ ନିଷ୍ଠୁର ବୁଝାମଣା ରଖନ୍ତି। ମୂର୍ଖମାନେ ସେମାନେ, ଯାହାଙ୍କର

ଆଖି ଅଛି, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଦେଖନ୍ତି ନାହିଁ, ଏବଂ କାନ ଅଛି, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଶୁଣନ୍ତି ନାହିଁ।

ପୁନର୍ବାର ମୁଁ ପ୍ରଭୁଙ୍କର ସ୍ଵର ଶୁଣିଲି, ସେ କହୁଥିଲେ, ମୁଁ କାହାକୁ ପଠାଇବି, ଏବଂ ଆମ ପାଇଁ କିଏ ଯିବ? ତେବେ ମୁଁ କହିଲି, ମୁଁ ଏଠି ଅଛି; ମୋତେ ପଠାଅ। ଏବଂ ସେ କହିଲେ, ଯାଅ, ଏହି ଜନତାଙ୍କୁ କହ, ତୁମେ ନିଶ୍ଚୟ ଶୁଣ, କିନ୍ତୁ ବୁଝ ନାହିଁ; ତୁମେ ନିଶ୍ଚୟ ଦେଖ, କିନ୍ତୁ ଉପଲବ୍ଧି କର ନାହିଁ। ଏହି ଜନତାଙ୍କର ହୃଦୟକୁ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର କର, ସେମାନଙ୍କର କାନକୁ ଭାରୀ କର, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ଆଖିକୁ ବନ୍ଦ କର; ନହେଲେ ସେମାନେ ନିଜ ଆଖିରେ ଦେଖିବେ, ନିଜ କାନରେ ଶୁଣିବେ, ନିଜ ହୃଦୟରେ ବୁଝିବେ, ଫେରିବେ, ଏବଂ ସ୍ଵସ୍ଥ ହେବେ। ଯିଶାୟ ୬:୮-୧୦।

ଯିଶାୟା ଅଧ୍ୟାୟ ଛଅରେ ଯେମାନଙ୍କୁ ସମ୍ବୋଧିତ କରାଯାଇଛି, ସେମାନେ ସେହି ଲୋକ, ଯେମାନେ ୧୧ ସେପ୍ଟେମ୍ବର ୨୦୦୧ରେ ଆସିଥିବା “ବର୍ତ୍ତମାନ ସତ୍ୟ” ବାର୍ତ୍ତାରେ ଥିବା ବୋଲି ଦାବି କରନ୍ତି; କାରଣ ଯିଶାୟା ଛଅ ଏହି ଅନୁଚ୍ଛେଦକୁ ସେହି ସମୟର ଘଟଣା ବୋଲି ଚିହ୍ନିତ କରେ, ଯେତେବେଳେ “ପୃଥିବୀ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମହିମାରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ” ଥାଏ। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ଅଧ୍ୟାୟ ଅଠାରର ସେହି ଦୃଢ଼ ଅବତରଣ କଲାବେଳେ, ଏବଂ ନ୍ୟୁୟାର୍କ ନଗରୀର ବିଶାଳ ଭବନଗୁଡ଼ିକ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଏକ ସ୍ଵର୍ଗରେ ଭୂମିସାତ୍ ହୋଇଗଲାବେଳେ, ପୃଥିବୀ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ମହିମାରେ ଆଲୋକିତ ହୋଇଥିଲା।

ଯେ ବର୍ଷ ରାଜା ଉଲ୍ଲିୟା ମରିଗଲେ, ସେହି ବର୍ଷ ମୁଁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଏକ ସିଂହାସନ ଉପରେ ବସିଥିବା ଦେଖିଲି, ଯେ ସିଂହାସନ ଉପ ଏବଂ ଉନ୍ନତ ଥିଲା, ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ବସ୍ତ୍ର ଅସ୍ତ୍ରମୟ ମନ୍ଦିରକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିଦେଇଥିଲା। ତାହାର ଉପରେ ସେରାଫୀମମାନେ ଦাঁଡ଼ିଥିଲେ; ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କର ଛଅଟି ପକ୍ଷ ଥିଲା; ଦୁଇଟିରେ ସେ ନିଜ ମୁହଁ ଆଛାଦନ କରୁଥିଲେ, ଆଉ ଦୁଇଟିରେ ନିଜ ପାଦ ଆଛାଦନ କରୁଥିଲେ, ଆଉ ଦୁଇଟିରେ ସେ ଉଡ଼ୁଥିଲେ। ଏବଂ ଜଣେ ଅନ୍ୟଜଣଙ୍କୁ ଡାକି କହୁଥିଲେ, ସେନାବାହିନୀଙ୍କର ସଦାପ୍ରଭୁ ପବିତ୍ର, ପବିତ୍ର, ପବିତ୍ର; ସମଗ୍ର ପୃଥିବୀ ତାହାଙ୍କ ମହିମାରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ। ଏବଂ ଯେ ତାକୁଥିଲେ ତାହାଙ୍କ ସ୍ଵରରେ ବ୍ଵାରର ଖୁମ୍ବମାନେ କମ୍ପିତ ହେଲା, ଏବଂ ଗୃହ ଧୂଆଁରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଗଲା। ଯିଶାୟ ୬:୧-୪।

ସିଷ୍ଟର ହ୍ଵାଇଟ୍ ସେହି ଦୃଢ଼ଙ୍କର ଘୋଷଣାକୁ ସେହି ଘଟଣା ସହିତ ସମ୍ପର୍କିତ କରନ୍ତି, ଯାହା ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟର ଅଠାରୋତମ ଅଧ୍ୟାୟର ଦୃଢ଼ ନିଜ ମହିମାରେ ପୃଥିବୀକୁ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବା ସମୟକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ।

“ଯେତେବେଳେ ଇଶ୍ଵର ନିଜ ଜନଙ୍କ ପାଖକୁ ଏକ ସନ୍ଦେଶ ସହ ଯିଶାୟାଙ୍କୁ ପଠାଇବାକୁ ଉଦ୍ୟତ ହେଲେ, ସେ ପ୍ରଥମେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ଵାରୀଙ୍କୁ ଦର୍ଶନରେ ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନର ଭିତରେ ଥିବା ପରମପବିତ୍ର ସ୍ଥାନକୁ ନିରୀକ୍ଷଣ କରିବାକୁ ଅନୁମତି ଦେଲେ। ହଠାତ୍ ମନ୍ଦିରର ବ୍ଵାର ଓ ଭିତର ପର୍ଦ୍ଦା ଉପରକୁ ଉଠାଯାଇଛି କିମ୍ବା ହଟାଯାଇଛି ବୋଲି ପ୍ରତୀତ ହେଲା, ଏବଂ ସେ ପରମପବିତ୍ର ସ୍ଥାନର ଭିତରକୁ ନିହାରିବାକୁ ଅନୁମତି ପାଇଲେ, ସେଠାରେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ଵାରୀଙ୍କର ପାଦ ମଧ୍ୟ ପ୍ରବେଶ କରିପାରୁନଥିଲା। ତାଙ୍କ ସମମୁଖରେ ଯିହୋବାଙ୍କର ଏକ ଦର୍ଶନ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ହେଲା—ସେ ଏକ ଉଚ୍ଚ ଓ ଉନ୍ନତ ସିଂହାସନ ଉପରେ ବସିଥିଲେ, ଏବଂ ତାଙ୍କର ମହିମାର ପ୍ରଭା ମନ୍ଦିରକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିଦେଇଥିଲା। ସିଂହାସନର ଚାରିପାଖରେ ମହାରାଜଙ୍କ ଚାରିପାଖେ ପ୍ରହରୀମାନଙ୍କ ପରି ସେରାଫୀମମାନେ ଥିଲେ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଘେରି ରହିଥିବା ମହିମାକୁ ସେମାନେ ପ୍ରତିଫଳିତ କରୁଥିଲେ। ସେମାନଙ୍କର ସ୍ତୁତିଗୀତ ଯେତେବେଳେ ଗଭୀର ଆରାଧନାର ସ୍ଵରରେ ପ୍ରତିଧ୍ଵନିତ ହେଉଥିଲା, ବ୍ଵାରର ସ୍ଵୟମ୍ଭୂତିକ ଭୂମିକମ୍ପରେ କମ୍ପିତ ହୋଇଥିବା ପରି ଥରଥର କମ୍ପିତ ଠିକ। ପାଦପାତ୍ର ଅକଲୁଷିତ ଓଷ୍ଠ ସହିତ, ଏହି ସ୍ଵର୍ଗଦୂତମାନେ ଇଶ୍ଵରଙ୍କର ସ୍ତୁତି ଉଚ୍ଚାରଣ କରିଲେ। ‘ପବିତ୍ର, ପବିତ୍ର, ପବିତ୍ର, ସେନାମାନଙ୍କର ପ୍ରଭୁ,’ ସେମାନେ ଡାକି କହିଲେ; ‘ସମଗ୍ର ପୃଥିବୀ ତାଙ୍କର ମହିମାରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ।’ [ଯିଶାୟ ୬:୧-୪ ଦେଖନ୍ତୁ।]”

“ସିଂହାସନକୁ ଘେରି ରହିଥିବା ସେରାଫୀମମାନେ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ମହିମାକୁ ନିରୀକ୍ଷଣ କରୁଥିବାବେଳେ ଶ୍ରଦ୍ଧାଭକ୍ତିପୂର୍ଣ୍ଣ ବିସ୍ମୟରେ ଏତେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଛନ୍ତି ଯେ, ସେମାନେ ଏକ କ୍ଷଣ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ନିଜମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଶଂସାଭାବରେ ଦେଖୁନାହାନ୍ତି ନାହିଁ। ସେମାନଙ୍କର ସ୍ତୁତି ସୈନ୍ୟମଣ୍ଡଳୀଙ୍କ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପାଇଁ ଅଟେ। ସମସ୍ତ ପୃଥିବୀ ଯେତେବେଳେ ତାହାଙ୍କର ମହିମାରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବ, ସେହି ଭବିଷ୍ୟତକୁ ନିହାରୁଥିବାବେଳେ, ବିଜୟୋଲ୍ଲାସର ଗୀତ ମାଧୁର୍ଯ୍ୟମୟ ଗାନରେ ଜଣେଠାରୁ ଅନ୍ୟଜଣଙ୍କ ପାଖକୁ ପ୍ରତିଧ୍ଵନିତ ହୁଏ, ‘ପବିତ୍ର, ପବିତ୍ର, ପବିତ୍ର, ସୈନ୍ୟମଣ୍ଡଳୀଙ୍କ ପ୍ରଭୁ।’” Gospel Workers, 21.

୨୦୦୧ ସେପ୍ଟେମ୍ବର ୧୧ ତାରିଖରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିବା ମୁଦ୍ରା ଲଙ୍କ ନ ସମୟରେ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ରଙ୍କ ଜନମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିବା ଯିଶାୟଙ୍କୁ ଏମିତି ଗୋଟିଏ ଜନସମୁଦାୟଙ୍କ ପାଖକୁ ବହନ କରିନେବା ପାଇଁ ଗୋଟିଏ ସମ୍ବେ ଶିଦ୍ଧିଆଯାଇଥିଲା, ଯେମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଚକ୍ଷୁ ଥିଲା, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଦେଖିବାକୁ ବାଞ୍ଛିଲେ ନାହିଁ, ଏବଂ କଣ୍ଠ ଥିଲା, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଶୁଣିବାକୁ ବାଞ୍ଛିଲେ ନାହିଁ। ଆଲ୍ଫା ଓ ଓମେଗାରୂପେ ଯାଶୁ, ଏକ ଶତ ରୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କ ମୁଦ୍ରା ଲଙ୍କ ନ ସମୟର ଶେଷକୁ ତାହାର ଆରମ୍ଭ ସହିତ ଉଦାହରଣସ୍ୱ ରୂପ ପ୍ରଦର୍ଶିତ କରନ୍ତି। ଶେଷକାଳରେ ପୁନର୍ବାର ଯିଶାୟଙ୍କୁ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ ଗୋଟିଏ ସମ୍ବେ ଶିଦ୍ଧିଆ ହେବ, ଯିଏ ଏମିତି ଗୋଟିଏ ଜନସମୁଦାୟଙ୍କୁ ସମ୍ବେ ଶିଦ୍ଧିଆ କରିନେଇଥାଏ, ଯେମାନେ ଦେଖିବା ଓ ଶୁଣିବାକୁ ବାଞ୍ଛିଲେ ନାହିଁ। ସେହି ସମ୍ବେ ଶିଦ୍ଧିଆ ଏକ ଶତ ରୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କୁ ଚୁଡ଼ାନ୍ତ ଶୁଦ୍ଧିକରଣ ସୃଷ୍ଟି କରିବ। ସେହି ସମ୍ବେ ଶିଦ୍ଧିଆ ହେଉଛି ସତ୍ୟ ର ବାକ୍ୟ ମାନ, ଯାହା ଲକ୍ଷ୍ମୀ ରଙ୍କ ଭବିଷ୍ୟତ୍ୱ ଶାମ୍ଭୁଳକ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଯୁ ଆଶାଯାଇଥାଏ। ସେହି ଭବିଷ୍ୟତ୍ୱ ଶାମ୍ଭୁଳକ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଯୁ ହେଉଛି "ଦର୍ଶନ", ଯାହା "ତୁମ ଜନମାନଙ୍କ ର ଦୁଃଖ ମୀମାନ୍ତେ" ଭାବେ ପ୍ରତୀକାକୃତ ଶକ୍ତି ଦ୍ୱାରା ସ୍ଥାପିତ ହୁଏ।

ପରବର୍ତ୍ତୀ ଲେଖାରେ ଆମେ ଏହି ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିବାଦକୁ ଧାଡ଼ି ଉପରେ ଧାଡ଼ି ପ୍ରକାରରେ ପରସ୍ପର ଉପରେ ରାଖି ବିଚାର କରିବୁ। ମିଲେରାଇଟ ଧାଡ଼ି, ସ୍ଥିର ଓ ହୁଇଟ ଧାଡ଼ି, "ଦୈନିକ" ଧାଡ଼ି, 1989 ମସିହାର "ଉତ୍ତରର ରାଜା" ଧାଡ଼ି, ଯୋଏଲଙ୍କର ପୋକମାକଡ଼ ଧାଡ଼ି ଏବଂ ବର୍ତ୍ତମାନର ବିବାଦ। ଏହି ଛଅଟି ପୁରୁଣା ବିବାଦ, ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଧାଡ଼ି ଉପରେ ଧାଡ଼ି ଭାବେ ଦେଖାଗଲେ, 1843 ମସିହାର ପ୍ରବର୍ତ୍ତକ ଚାର୍ଚ୍ଚ ଉପରେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ ସେହି ପ୍ରଥମ ବିବାଦର ସତ୍ୟକୁ ସ୍ପଷ୍ଟଭାବେ ସମର୍ଥନ କରେ। ସେହି ସତ୍ୟ ହେଉଛି, ରୋମ "ତୁମ ଲୋକଙ୍କର ଲୁଚେରାମାନେ", ଯେଉଁମାନେ ନିଜେକୁ ଉଚ୍ଚ କରନ୍ତି, ପରେ ପଡ଼ିତ ହୁଅନ୍ତି, ଏବଂ ଦର୍ଶନକୁ ସ୍ଥାପନ କରନ୍ତି।

"ମୁଁ ଦେଖିଲି ଯେ 1843 ର ଚାର୍ଚ୍ଚ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ହସ୍ତଦ୍ୱାରା ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଥିଲା, ଏବଂ ଏହାକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରାଯିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ; ସେହି ସଂଖ୍ୟାଗୁଡ଼ିକ ସେ ଯେପରି ଚାହୁଁଥିଲେ ସେପରି ଥିଲା; ତାଙ୍କ ହାତ ସେଗୁଡ଼ିକର କିଛି ସଂଖ୍ୟାରେ ଥିବା ଏକ ଭୁଲ ଉପରେ ଥିଲା ଏବଂ ତାହାକୁ ଲୁଚାଇ ରଖିଥିଲା, ଯାହାଦ୍ୱାରା କେହି ତାହାକୁ ଦେଖି ପାରିନଥିଲେ, ଯାଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାଙ୍କ ହାତ ସରାଯାଇନଥିଲା।" Early Writings, 74.

ସେହି ଚାର୍ଚ୍ଚ ଉପରେ ଥିବା ସତ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିବା ମାନେ ସମସାମୟିକ ଭାବରେ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀର ଆତ୍ମାର ଅଧିକାରକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିବା; ଏବଂ ସେହି ଚାର୍ଚ୍ଚ ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ କରେ ଯେ "ଦର୍ଶନ" ସ୍ଥାପନ କରୁଥିବାଟି ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ର ନୁହେଁ, ବରଂ ରୋମ; ଏହି "ଦର୍ଶନ" ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସଲୋମୋନ ଆମକୁ ଶିକ୍ଷା ଦେଇଛନ୍ତି ଯେ ସେହି "ଦର୍ଶନ" ବିନା ଲକ୍ଷ୍ମୀରଙ୍କ ଲୋକମାନେ ନଷ୍ଟ ହେବେ।

"ଶୈତାନ ... ନିରନ୍ତରଭାବେ ମିଥ୍ୟାକୁ ଆଗକୁ ଠେଲୁଛି—ସତ୍ୟରୁ ଦୂରେ ନେବା ପାଇଁ। ଶୈତାନଙ୍କର ସର୍ବଶେଷ ପ୍ରତାରଣା ହେବ, ଯେପରି ଲକ୍ଷ୍ମୀରଙ୍କ ଆତ୍ମାର ସାକ୍ଷ୍ୟକୁ ନିଷ୍ପ୍ରଭାବୀ କରାଯାଉ। 'ଯେଉଁଠାରେ ଦର୍ଶନ ନାହିଁ, ସେଠାରେ ଲୋକମାନେ ନଷ୍ଟ ହୋଇଯାନ୍ତି' (ହିତୋପଦେଶ 29:18)। ଶୈତାନ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରରେ ଓ ବିଭିନ୍ନ ମାଧ୍ୟମ ଦ୍ୱାରା ଚାତୁର୍ଯ୍ୟସହ କାମ କରିବ, ଯାହାଦ୍ୱାରା ଲକ୍ଷ୍ମୀରଙ୍କ ଅବଶିଷ୍ଟ ଜନଙ୍କର ସତ୍ୟ ସାକ୍ଷ୍ୟ ପ୍ରତି ଆତ୍ମବିଶ୍ୱାସକୁ ଅସ୍ଥିର କରାଯାଉ।"

"ସାକ୍ଷ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏମିତି ଗୋଟିଏ ଘୃଣା ଉଦ୍ଧାରିତ ହେବ, ଯାହା ସାତାନ୍ତର ହେବ। ସାତାନ୍ତର କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ ହେବ ଏହାମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କଳିସିଆମାନଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସକୁ ଅସ୍ଥିର କରିବା; କାରଣ ଏହା ହେଉଛି: ଯଦି ଲକ୍ଷ୍ମୀରଙ୍କ ଆତ୍ମାଙ୍କର ସଚେତନବାଣୀ, ତିରସ୍କାର ଓ ପରାମର୍ଶକୁ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଏ, ତେବେ ସାତାନ୍ତ ନିଜର ପ୍ରତାରଣାଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରବେଶ କରାଇବା ପାଇଁ ଏବଂ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ନିଜର ଭ୍ରମରେ ବାନ୍ଧି ରଖିବା ପାଇଁ ଏତେ ସ୍ପଷ୍ଟ ପଥ ପାଇବ ନାହିଁ।" Selected Messages, book 1, 48.

"ଯିଏ ବାହ୍ୟ ଆବରଣର ତଳକୁ ଦେଖନ୍ତି, ଯିଏ ସମସ୍ତ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କ ର ହୃଦୟକୁ ପଢ଼ନ୍ତି, ସେ ମହାନ ଆଲୋକ ପାଇଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ କହନ୍ତି: 'ସେମାନେ ନିଜମାନଙ୍କ ର ନୈତିକ ଓ ଆତ୍ମିକ ଅବସ୍ଥା । କାରଣରେ ନ ଦୁଃଖିତ, ନ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଚକିତ।' ହଁ, ସେମାନେ ନିଜ ନିଜ ପଥକୁ ବାଞ୍ଛିଛନ୍ତି, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ର ଆତ୍ମା । ସେମାନଙ୍କ ର ଘୃଣ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ ମାନଙ୍କ ରେ ଆନନ୍ଦ ପାଉଛି। 'ମୁଁ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ର ଭ୍ରମ ମକୁ ବାଞ୍ଛିବି, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଭୟର ବିଷୟଗୁଡ଼ିକୁ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆଣିବି; କାରଣ ଯେବେ ମୁଁ ତାକିଲି, କେହି ଉତ୍ତର ଦେଲେ ନାହିଁ; ଯେବେ ମୁଁ

କହିଲି, ସେମାନେ ଶୁଣିଲେ ନାହିଁ; ବରଂ ସେମାନେ ମୋର ନୟନ ସମ୍ମୁଖରେ ମନ୍ଦ କାମ କଲେ, ଏବଂ ଯାହାରେ ମୁଁ ପ୍ର ସନ୍ନ ନୁହେଁ, ତାହାକୁ ବାଛିଲେ।' 'ପରମେଶ୍ଵର ର ସେମାନଙ୍କୁ ଏକ ପ୍ର ବଳ ଭ୍ରମ ପଠାଇବେ, ଯେପରି ସେମାନେ ମିଥ୍ୟାକୁ ବିଶ୍ଵାସ କରନ୍ତୁ,' କାରଣ ସେମାନେ ଭଲ ଯା ପାଇବା ପାଇଁ 'ସତ୍ୟ ପ୍ର ଚି ପ୍ରେ ମକୁ ଗ୍ର ହଣ କରିଲେ ନାହିଁ,' 'କିନ୍ତୁ ଅଧର୍ମରେ ଆନନ୍ଦ କଲେ।' Isaiah 66:3, 4; 2 Thessalonians 2:11, 10, 12."

"ସ୍ଵର୍ଗୀୟ ଶିକ୍ଷକ ପଚାରିଲେ: 'ଏହାଠାରୁ ଅଧିକ ଶକ୍ତିଶାଳୀ କେମିତି ଭ୍ରମ ମନକୁ ମୋହିତ କରିପାରେ, ଯେ ତୁମେ ଠିକ୍ ଭିତ୍ତିରେ ନିର୍ମାଣ କରୁଛ ବୋଲି ଭଣ କରୁଛ ଏବଂ ଇଶ୍ଵର ତୁମ କାର୍ଯ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ଗ୍ରହଣ କରୁଛନ୍ତି ବୋଲି ଧାରଣା କରୁଛ, ଯେତେବେଳେ ବାସ୍ତବରେ ତୁମେ ଜଗତୀୟ ନୀତିଅନୁସାରେ ଅନେକ କାମ କରୁଛ ଏବଂ ଯିହୋବାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପାପ କରୁଛ? ହାୟ, ଏହା ଏକ ବଡ଼ ଠକା, ଏକ ମନୋହର ଭ୍ରମ, ଯାହା ସେହି ସମୟରେ ମନମାନଙ୍କୁ ଆବରଣ କରେ, ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ କେବେ ସତ୍ୟକୁ ଜାଣିଥିଲେ, ସେମାନେ ଭକ୍ତିର ରୂପକୁ ତାହାର ଆତ୍ମା ଓ ଶକ୍ତି ବୋଲି ଭୁଲ କରନ୍ତି; ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ନିଜେ ଧନୀ, ସମ୍ପଦରେ ବୃଦ୍ଧିପ୍ରାପ୍ତ ଏବଂ କୌଣସି କଥାର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ ବୋଲି ଭାବନ୍ତି, ଯେତେବେଳେ ବାସ୍ତବରେ ସେମାନଙ୍କୁ ସବୁ କଥାର ଆବଶ୍ୟକତା ଅଛି।'" Testimonies, volume 8, 249, 250.